

[Hans Hansen.]

for lovforslaget om grundstigningsskyld, idet jeg her skal henvide til mine bemærkninger ved det i fjor fremsatte lovforslags første behandling, der fandt sted den 6. april 1949.

I loven af 20. maj 1933 blev der indsat en bestemmelse om, at loven skulle forelægges for rigsdagen til revision i samlingen 1938—39, og det var en fornuftig bestemmelse, idet det måtte være klart, at en sådan ny lovgivning kunne indeholde tekniske regler, som man gerne ville have lejlighed til at ændre. Men det gik anderledes. Krigstiden, besættelsen, og hvad dertil hørte, kom imellem, og der gik endda yderligere nogen tid, inden vi fra skattekommissionen fik lejlighed til at se det første forslag til en ændring i den nugældende grundstigningsskyldlov.

Der var særlig et par punkter, på hvilke man kritiserede bestemmelser i loven af 20. maj 1933. Det drejer sig for det første om grundbeløbenes fordeling, og det kan ikke nægtes, at denne fordeling har givet uheldige resultater, idet det er sådan, at udstykkede parceller har taget en forholdsvis stor del af grundbeløbet, og derved er der blevet for lidt til moderejendommen. Det har der været store beklagelser over, fordi man fordelte grundbeløbene under hensyn til de vurderinger, der fandt sted, efter at salget var sket.

Det andet punkt, som måske mere har været kritiseret i offentligheden, men som jeg dog ikke har tillagt den samme store betydning, er spørgsmålet om, hvem der skal betale grundstigningsskylden, og her påstår man almindeligvis, at det er køberen, der kommer til at betale den.

På begge disse to områder har de i rigsdagen fremsatte lovforslag taget sigte på betydelige ændringer, og det er jo rigtigt, som den højtærede finansminister lige har påpeget, at vi i fjor beskæftigede os indgående med det lovforslag, vi modtog fra folketinget — det var i april måned —, og jeg tør nok påstå, at det arbejde, der blev gjort i det nedsatte landstingsudvalg, har været af stor betydning for det lovforslag, som vi nu har fået oversendt fra folketinget. Jeg vil gerne sige den højtærede finansminister tak, fordi han ved det nu udarbejdede lovforslag har taget så meget hensyn til de

bemærkninger, der blev fremsat under den forhandling, som i fjor fandt sted i landstinget.

Det er også rigtigt, som fremhævet af den højtærede finansminister, at det foreliggende lovforslag er et helt nyt forslag om grundstigningsskyld i modsætning til de tidligere fremsatte lovforslag, der kun foreslog ændringer i den gamle lov. Der er taget hensyn til de to spørgsmål, som jeg alt har omtalt, sådan at grundbeløbets fordeling nu skal foregå efter de vurderinger, der er gået forud for salget. I §§ 12—15 er der en række bestemmelser, hvorefter sælgeren er pligtig til at give en køber oplysning om den grundstigningsskyld, der påhviler ejendommen. Når jeg før sagde, at dette spørgsmål for mig ikke har været så afgørende som det første problem, jeg omtalte, var det udfra den betragtning, at enhver fornuftig køber altid bør undersøge, hvilke behæftelser, servitutter og andre forpligtelser der påhviler en ejendom, inden han giver sig i lag med at handle om den.

Det spørgsmål, som jeg anser for det vigtigste ved denne lovgivning, er, at det bliver muligt for samfundet at hjemtage en betydelig større del af grundværdstigningen, end man kunne efter loven af 1933. Efter denne lov var det sådan, at man kunne tage 4 pct. af halvdelen af stigningen, efter at der var sket to tillæg til grundbeløbet. Efter det lovforslag, vi nu behandler, kan de 4 pct. tages af $\frac{4}{5}$ af stigningen, naturligvis kun med det ene tillæg i modsætning til de to tillæg, vi havde før.

Den højtærede finansminister redegjorde for en række andre bestemmelser, som jeg derfor ikke mener det er nødvendigt for mig at omtale. Jeg er enig med den højtærede finansminister i, at det er en rimelig foranstaltning, at man i § 19 har fået indsat en bestemmelse om, at der for mindre ejendomme kan gives fritagelse for grundstigningsskylden under den periode; i hvilken en ejer måtte bebo en sådan ejendom. I folketinget har man hævet det beløb, der kan fritages for grundskyld, fra 2 000 til 4 000 kr.

Jeg vil ligesom den højtærede minister håbe, at dette lovforslag, som man har været så længe om at få igennem — det tør jeg dristigt påstå —, nu i denne samling må få en let gang gennem det høje ting, så at man inden den forestående 10. vurdering, der skal